

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

ANTWERPEN | Het geloof schenkt ons rust. Bemoediging. En zachtheid. Altijd? Natuurlijk niet. Soms zou je willen bidden, maar kun je eigenlijk alleen maar schreeuwen. Soms lijkt Hij niet naast je te lopen, maar onbereikbaar ver voor je uit. In de Sint-Andrieskerk in Antwerpen hebben ze dat goed begrepen. Tussen statige zuilen en weelderige versieringen hangt daar sinds kort een boksbal. Kom binnen, is de boodschap. Kom binnen, ook al zou je God op dit moment het liefst een klap verkopen. Kom binnen, sla. Vind dan hopelijk de rust terug.

Eieren voor de arme klaren

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

„ De vleermuis is het enige zoogdier dat kan vliegen. Dat was het antwoord op de vraag die werd gesteld in *De slimste mens* op Nederland 2. Een mens vraagt zich af of dat wel correct is als je in het journaal ziet hoe in de voorbije paar maanden tienduizenden landgenoten zich op Zaventem verdrongen om het land uit te vliegen.

Ook op televisie zag je dat de vogels waren gaan vliegen. De Olympische Spelen in Londen waren een gedroomd alibi om niet al teveel duiding te brengen bij de rest van het wereldgebeuren. Maar zie, er gebeurt altijd wel iets.

Er zit bovendien in de journalistiek een soort Freudiaanse herhalingsdwang die ze op redacties in een nieuwsarme periode bijzonder moeilijk kunnen onderdrukken. Men zit uit te kijken naar nieuws en als er zich iets aanbiedt dat ook maar in de verste verte bepaalde trekken vertoont van iets sensationeels uit het recente verleden, staat men paraat om de grote nummers nog eens over te doen. En deze zomer hadden we weer prijs.

Neen, niet de brand op het dak van een kledingzaak in de Brusselse Nieuwstraat. Dat leverde slechts een inzetje op in de kranten over de legendarische vuurhaard in het warenhuis Innovation in mei 1967. De meeste dagbladen beschikken niet eens meer over een papieren archief. Nog

nooit lag in de geschiedenis het verleden zo ver van het heden. De berichten als zou Michelle Martin haar intrek nemen in het klooster van de arme klaren van Malonne was daarentegen goed om aanstonds de koppen van het nieuws te halen. Al vlug gingen de witte ballonnen de lucht in.

De meesten die daar aan de dranghekkens stonden, hadden wellicht voorheen nog nooit van de zusters clarissen gehoord. Hun ouders hebben wellicht nog eieren naar het klooster gebracht om goed weer af te smeken. Vandaag krijgen de nonnetjes rotte eieren. De televisie was er als de kippen bij om verslag uit te brengen over het al dan niet vasthouden van de zusters aan hun besluit.

Zowel VRT als VTM deden hun best om de mogelijke gevaren op te roepen die het verblijf van Martin zou kunnen teweegbrengen. Een vrouw uit de buurt van het klooster verklaarde het ondraaglijk te vinden dat Martin vanuit een kloostervenster haar kind zou kunnen zien als dat in de tuin speelde. Het deed me denken aan het voorval waarbij een vrouw ten tijde van de Dutroux-crisis de politie alarmeerde omdat een paar verdachte individuen bezig waren tersluiks haar kinderen te fotograferen. Toen de politie met man en macht ter plekke kwam, bleek het om twee landmeters te gaan

die met behulp van een theodoliet, een optisch meetinstrument, bezig waren de straat op te meten.

De NCRV is al de derde zender die probeert de Woestijnvis-format van *De Slimste Mens ter Wereld* te slijten aan het Nederlandse publiek. Het is nooit een succes geweest. Op Nederland 2 werd de presentatie dit keer toevertrouwd aan Philip Freriks, gewezen nieuwslezer, bij ons vooral bekend als de man die jaarlijks *Het Groot Dictee der Nederlandse Taal* leest. Een aardige en beschaafde man die niet meteen veel gelijkenis vertoont met de hinnikende Erik Van Looy. Toch werden pogingen gedaan om de Vlaamse versie te benaderen door het geheel spaarzaam te kruiden met enkele dubbelzinnige vragen die dan op een of ander gansje onder de kandidaten werden afgevuurd.

Je zag heel goed dat dit soort praat niet dezelfde hilariteit verwekte als in de originele Vlaamse versie, waarbij Van Looy doorgaans geplooid over zijn stoel lag van het lachen. Vooral bij de eerste Nederlandse uitzendingen was heel goed merkbaar dat de kandidaten vooraf een en ander in het script hadden gelezen en niet eens de moeite deden om te doen alsof ze het ter plekke uitvonden. Er was zelfs een kandidaat die als Slimste eindigde, maar besloot om een paar dagen niet meer te verschijnen. Dat zou in Vlaanderen niemand Woestijnvis hebben durven aandoen.„